

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

31 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte: Petru Ursache,

judecători: Nadejda Toma, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti și Petru Moraru,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către partea vătămată Pogreban Irina și de avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 13 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2016, în cauza penală în privința lui

Harcovei Mihail Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și domiciliat în
or. Xxxxx, str. Xxxxx nr. xx, ap.x.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.03.2016 – 13.05.2016;

Instanța de apel: 09.06.2016 - 20.06.2016;

Instanța de recurs: 18.08.2016 – 31.01.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 13 mai 2016, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, inculpatul Harcovei Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 ani.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Harcovei M. a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an, dacă condamnatul în termenul de probațiune nu va comite o nouă infracțiune și prin purtare exemplară va confirma încrederea acordată, totodată obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Termenul de probațiune stabilit urmând a fi calculat din momentul adoptării sentinței.

S-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de avocatul Daguța L. în interesele părții vătămate Pogreban I., privind încasarea de la Harcovei M. a prejudiciului material în sumă de 25700 lei, a prejudiciului moral în mărime de 100000 lei, și cheltuielile judiciare constituite din asistența juridică, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

S-a dispus încasarea de la Harcovei M. în beneficiul statului a sumei de 84 lei cu titlul de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a se pronunța astfel, în fapt, instanța a stabilit, că Harcovei Mihail la data de 24.12.2015, aproximativ la ora 19:30, cu permis de conducere valabil categoriei mijlocului de transport pe care-l ghida, se deplasa cu automobilul personal de model „BMW 320d” cu numere de înregistrare QZI 039 pe str. Liviu Deleanu din direcția str. Alba Iulia spre str. Nicolae Costin, mun. Chișinău. În timpul deplasării pe a doua bandă de circulație, ajungând în preajma casei de locuit nr. 2, de pe str. Liviu Deleanu conducătorul auto Harcovei M. n-a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizau condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare al traficului rutier, iluminarea, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și a modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat cerințele art. 22 din Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, care în alin. (4) stipulează, că: „Participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure influența și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic”, nu a apreciat corect situația reală pe carosabilul în care se afla vehiculul la momentul respectiv, prin ce a ignorat cerințele pct. 39 alin. (1) și (3) din Regulamentul Circulației Rutiere care prevede, că înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic, (3) în cazul în care conducătorul are intenția de a preselecta banda, el trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care circulă în aceeași direcție pe această bandă. La preselectarea concomitentă, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculului care circulă în aceeași direcție și se află pe banda din dreapta, efectuând manevra de depășire în imediata apropiere de trecerea pentru pietoni, prin ce a încălcat cerințele pct. 54 alin. (1) lit. b) al Regulamentului circulației rutiere, care stipulează, că depășirea este interzisă: pe trecerile pentru pietoni și în imediata apropiere înainte de acestea, precum și pct. 45.1) al aceluiași Regulament care prevede, că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând

permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere ce i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, la fel, a încălcat și pct. 3 Capitolul 1 Dispoziții Generale al Regulamentului circulației rutiere care stipulează, că participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente, dar, continuând deplasarea și ca urmare s-a ciocnit cu autovehiculul de model „VW Golf” cu numărul de înmatriculare C OH 299, condus de Batâr C., care se deplasa pe banda extremă din dreapta.

În rezultatul impactului primar, unitatea de transport „VW Golf” din inerție a comis tamponarea pietonului Pogreban I., anul nașterii 1995, care finisa traversarea părții carosabile străzii Liviu Deleanu, din stânga spre dreapta relativ deplasării automobilului, în imediata apropiere de trecerea pentru pietoni.

În rezultatul accidentului rutier conform Raportului de expertiză medico-legală nr. 281/D din 10 februarie 2016, cet. Pogreban I. i-au fost cauzate vătămări corporale care se califică ca vătămare medie.

3. Nefiind de acord cu sentința au declarat cereri de apel avocatul Silviu Burlacu în numele inculpatului și partea vătămată Pogreban I.

3.1. În apelul declarat avocatul a solicitat în numele inculpatului casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță în partea stabilirii pedepsei cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă.

În motivarea apelului, avocatul a invocat următoarele argumente:

- instanța de fond just a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, însă a aplicat o pedeapsă prea aspră;

A menționat că, la faza de urmărire penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești, inculpatul a recunoscut integral vina și a solicitat examinarea cauzei în baza art. 364/1 Cod de procedură penală, a încercat să recupereze în limita posibilității dauna cauzată prin accident, pe când partea vătămată solicită întreaga sumă din acțiunea civilă care este exagerată.

Consideră, că instanța nu a ținut cont de persoana făptuitorului, de circumstanțele atenuante și de scopul pedepsei penale, care este restabilirea echității sociale și corectarea inculpatului, astfel, în opinia apelantului, aplicarea pedepsei sub formă de amendă ar fi echitabilă pentru comiterea

accidentului în circumstanțele descrise și proporțională faptei comise de inculpat.

A menționat că aplicarea pedepsei complimentare în cazul dat nu este obligatorie. Privând inculpatul de dreptul de a conduce mijloace de transport, el a fost lipsit de posibilitatea de a se deplasa cu automobilul și de a lucra deoarece această activitate este unica sursă de existență.

3.2. În apelul declarat, partea vătămată Pogreban I. a solicitat casarea sentinței, aplicarea unei pedepse mai aspre inculpatului și admiterea integrală a acțiunii civile cu încasarea prejudiciului material în sumă de 25700 lei, prejudiciului moral în sumă de 100000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea apelului partea vătămată a invocat următoarele:

- instanța neîntemeiat a concluzionat, că pentru stabilirea sumei prejudiciului cauzat era necesară amânarea cauzei pentru a administra noi probe;

- în perioada 24.12.2015 - 27.04.2016 inculpatul nu s-a interesat de soarta părții vătămate și nu i-a acordat niciun ajutor material, cu toate că aceasta a suferit o intervenție chirurgicală. Inculpatul nici nu și-a cerut scuze;

- din materialele cauzei reiese că inculpatul anterior a fost sancționat contravențional de 12 ori;

- consideră, că instanța de judecată i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă în raport cu circumstanțele cauzei;

- în ședința de judecată inculpatul a declarat, că recunoaște acțiunea civilă, însă nu este de acord cu suma prejudiciului moral și material solicitat;

- la cererea de chemare în judecată a anexat cecurile și devizul de cheltuieli care cert dovedește suma solicitată a prejudiciului de 25700 lei;

- la data de 26.04.2016 de către avocat a fost depusă cererea de aplicare a sechestrului pe bunurile inculpatului, care a rămas fără soluționare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de către avocatul Burlacu S. în interesele inculpatului Harcovei M. a fost admis apelul declarat de partea vătămată Pogreban I., casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

S-a dispus încasarea de la Harcovei M. în beneficiul părții vătămate Pogreban I. a prejudiciului moral în sumă de 20000 lei, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 10000, în total suma de 30000 lei.

În rest sentința a fost menținută.

5. Analizând în ansamblu probele cauzei penale prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, veridicității și coroborării lor, instanța de apel a concluzionat, că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, potrivit elementelor constitutive "încălcarea regulilor de securitate a circulației, comisă de către

persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății”.

Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute în art. 364/1 Cod procedură penală.

Sentința nefiind contestată în partea încadrării acțiunilor inculpatului ci numai în partea stabilirii pedepsei, și în latura civilă.

În opinia instanței de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii, personalitatea infractorului, circumstanțele cauzei, precum și influența pedepsei asupra inculpatului.

Astfel, la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

La individualizarea pedepsei instanța, reținând gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor ușoare, de persoana vinovatului, care nu are antecedente penale, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, se caracterizează pozitiv la locul de trai, a recunoscut vina, căindu-se sincer de fapta comisă, infracțiunea este comisă din imprudență cât și lipsa circumstanțelor agravante.

Afirmațiile avocatului inculpatului precum că instanța de fond nu s-a condus de prevederile art. 7, 76 - 78 Cod penal și nu a ținut cont de scopul pedepsei penale, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, motivele, personalitatea, de comportamentul acestuia în cadrul urmăririi penale, cât și faptul că inculpatul a solicitat o pedeapsă sub formă de amendă, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate, deoarece instanța de fond anume aceste circumstanțe a pus la baza stabilirii categoriei și cuantumului pedepsei, inculpatului, astfel în opinia instanței de apel fiindu-i corect aplicată pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, prin prisma art. 364/1 alin. (8) Codul de procedură penală în limita prevăzută de norma legală pentru infracțiunea respectivă.

Instanța de apel nu a considerat ca fiind justificată solicitarea apelatului privind aplicarea pedepsei inculpatului Harcovei M. sub formă de amendă, deoarece acesta a comis accidentul rutier care s-a soldat cu vătămări corporale medii, nu a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune și din spusele sale anterior a fost sancționat contravențional de mai multe ori pentru încălcarea prevederilor Regulamentului circulației rutiere.

Instanța de apel a considerat, că nu pot fi reținute ca fiind justificate nici alegațiile părții vătămate privind aplicarea unei pedepse mai aspre, deoarece instanța de fond justificat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal. În speța dată fiind întrunite condițiile privind suspendarea condiționată a executării pedepsei. Subsecvent, instanța de apel a reținut, că infracțiunea comisă de Harcovei Mihail face parte din categoria infracțiunilor ușoare, este comisă din

imprudență și acesta anterior nu a fost condamnat fiind întrunite integral condițiile de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

Instanța de apel a considerat ca fiind nejustificată solicitarea avocatului inculpatului privind posibilitatea instanței de a nu aplica pedeapsa complementară, deoarece privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport se impune pentru echitatea pedepselor și prevenirea accidentelor cu cauzarea de vătămări corporale.

Totodată, instanța de apel a statuat, că instanța de fond incorect a dispus executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, deoarece pentru infracțiunile comise din imprudență executarea pedepsei se dispune în penitenciar de tip deschis.

Astfel, instanța de apel a remarcat, că instanța de fond a aplicat o pedeapsă corect individualizată și echitabilă circumstanțelor cauzei.

Cu privire la motivele invocate în apel de partea vătămată privind admiterea integrală a acțiunii civile, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiate parțial, în partea reparării prejudiciului moral.

Ținând cont de prevederile art. 1398 alin.(1), art. 1416 alin.(3), art. 1422 alin.(1) și (2), art. 1423 Cod civil și potrivit prevederilor articolelor 219-221 și 225 Cod de procedură penală, s-a impus soluționarea chestiunii respective, dat fiind că sânt îndeplinite condițiile legale privind încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate, prejudiciul moral cauzat prin infracțiune.

Instanța de apel a reținut, că în rezultatul acțiunilor ilicite ale inculpatului, partea vătămată a suportat suferințe psihice și fizice, din cauza traumelor a fost în imposibilitatea continuării activității de muncă, având nevoie de tratament și reabilitare.

Totodată, instanța de apel a considerat, că cuantumul prejudiciului moral în mărime de 100000 lei, solicitat de partea vătămată este exagerat, deoarece potrivit prevederilor art. 41 CoEDO, cererea cu privire la încasarea prejudiciului moral nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temei, cerința privind încasarea sumei de 100000 lei nu poate fi admisă, cu atât mai mult că condamnarea inculpatului aduce în sine o satisfacție pentru partea vătămată.

Instanța de apel a conchis, că repararea prejudiciului moral prin acordarea sumei de 20000 lei se apreciază ca fiind în deplină concordanță cu principiul răspunderii civile delictuale care impune reparația integrală, reală și efectivă a daunelor morale cu luarea în considerare a urmărilor faptei asupra integrității corporale și sănătății părții vătămate, a naturii și duratei acestora, având în vedere și exigențele art. 3 din Protocolul nr. 7 la CoEDO.

Cu privire la soluționarea acțiunii civile în partea prejudiciului material, instanța de apel a conchis că instanței de fond corect a dispus admiterea acesteia în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se

expună instanța în ordinea procedurii civile, având în vedere că pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, era nevoie de a amâna judecarea cauzei, motiv pentru care a fost menținută soluția instanței în această parte.

La fel, instanța de apel a admis parțial cerința părții vătămate privind încasarea cheltuielilor de judecată și a încasat de la inculpat în beneficiul părții vătămate cheltuielile de judecată în sumă de 10000 lei ca fiind rezonabile și necesare.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au declarat recursuri ordinare partea vătămată Pogreban I. și avocatul Burlacu S. în numele inculpatului Harcovei M.

6.1. În recursul declarat partea vătămată Pogreban I. a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri, invocând că motivele recursului le va expune ulterior printr-o cerere de recurs suplimentară.

6.2. În recursul declarat, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, avocatul Burlacu S. în numele inculpatului a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În motivarea recursului avocatul a invocat următoarele argumente identice celor invocate în apel.

Consideră că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse cât mai blânde, și anume sub formă de amendă, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, deoarece în așa fel se va atinge scopul pedepsei, aceasta va restabili echitatea socială și va da posibilitate acestuia de a recupera paguba cauzată părții vătămate.

Menționează, că instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul cum a avut loc accidentul rutier și anume faptul, că Harcovei M. a tamponat-o pe partea vătămată din cauza, că automobilul său singur a fost tamponat de un alt automobil și în urma coliziunii automobilul său și-a schimbat direcția și s-a produs tamponarea pietonului.

7. La 12.10.2016 avocatul Ivanov O. în numele părții vătămate Pogreban I. a expediat prin intermediul oficiului poștal, care a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la data de 17.10.2016 cu numărul de intrare 2964, o cerere de retragere a recursului depus de către Pogreban I., motivând că între părți a fost semnată o tranzacție de împăcare prin care părțile au renunțat la solicitările înaintate, careva pretenții materiale față de inculpat partea vătămată nu are.

8. Avocatul Burlacu S. și inculpatul, la 28.11.2016, au depus cerere privind aplicarea amnistiei în privința inculpatului în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, deoarece a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer în cele incriminate, a recuperat integral prejudiciul cauzat părții vătămate prin infracțiune, încheind în acest sens tranzacție de împăcare.

9. Procurorul, prin referința depusă pledează pentru declararea inadmisibilității recursului ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece consideră că pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată potrivit prevederilor legale.

10. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul lărgit constată că recursul ordinar, declarat de către partea vătămată Pogreban I., urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursul ordinar declarat de către avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatului, urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430, cât și este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze parțial hotărârea, să dispună achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Referitor la recursul ordinar declarat de partea vătămată Pogreban I.:

Potrivit prevederilor art.429-430 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să cuprindă: conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârilor atacate și solicitările recurentului, prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care obligatoriu urmează a fi invocate în recurs, cu indicarea faptului în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

Dispoziția art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală cuprinde 16 puncte cu referire la temeiurile de drept care urmează să fie reflectate (unul sau mai multe) în recursul declarat.

Cerințele nominalizate, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către partea vătămată, deoarece din conținutul recursului, recurentul își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel însă nu invocă niciun motiv în acest sens.

Astfel, având în vedere că recurentul n-a invocat nici unul din temeiurile obligatorii recursului ordinar, stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit conchide că recursul declarat de partea vătămată Pogreban I., urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut prevăzute de art. 429, 430 Cod de procedură penală.

Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Burlacu S. în numele inculpatului:

Colegiul lărgit atestă că avocatul Burlacu S. în numele inculpatului invocă drept temei pentru declararea recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*, totodată recurentul consideră, că pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată contrar prevederilor legale, temei de recurs care este prevăzut la pct.10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală.

Referitor la temeiul invocat de avocat prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit statuează, că el este invocat pur declarativ, fără nicio motivare în sensul normei citate, or, recurentul menționează că nu-și exprimă dezacordul cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar consideră că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor din apel privind pedeapsa stabilită inculpatului pe care o consideră prea aspră.

Totodată, expunerea instanței de recurs asupra motivului invocat de recurenți în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală nu necesită o abordare în detaliu, deoarece avocatul Burlacu S. și inculpatul au depus cerere privind aplicarea amnistiei în privința inculpatului în legătură cu aniversarea a

25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, astfel chestiunea privind individualizarea greșită a pedepselor urmează a fi soluționată prin prisma aplicării amnistiei care, în temeiul art. 107 alin. (1) Cod penal constituie actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

Colegiul lărgit reține, că la data de 09 septembrie 2016 au intrat în vigoare prevederile Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Potrivit art. (1) alin. (1), (4) al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova „(1) Prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12”.

Potrivit art. 2 alin. (1) al Legii sus menționate „Procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvârșită până la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani. Iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol încetarea procesului penal conform alin. (1) are loc cu acordul scris al persoanei învinuite sau inculpate.”

La data de 28 septembrie 2016, avocatul Burlacu S. și *inculpatul* au depus cerere (f. d. 254-256) cu privire la aplicarea în privința inculpatului a dispozițiilor Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prin care a solicitat încetarea în faza de judecare a cauzei penale pornită în privința inculpatului în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, în legătură cu adoptarea legii sus menționate.

Din materialele cauzei penale, Colegiul lărgit constată, că inculpatul Harcovei M., întrunește condițiile prevăzute la art. 1 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 și în privința lui pot fi aplicate dispozițiile legale, iar procesul penal urmează a fi încetat în legătură cu intervenirea amnistiei, deoarece inculpatul Harcovei M. a recunoscut vina în comiterea infracțiunii și s-a căit sincer de cele comise, a recuperat integral prejudiciul cauzat părții vătămate prin infracțiune, fapt confirmat prin tranzacția de împăcare (f. d. 251), autenticitatea căreia a fost confirmată de către avocatul inculpatului, cât și a părții vătămate.

Astfel, Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind întrunite condițiile legale, instituite prin Legea nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, motiv pentru

care urmează a fi dispusă încetarea procesului penal în privința lui Harcovei Mihail conform prevederilor legii sus menționate, pentru infracțiunile prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul lărgit menționează, că în speță se constată existența circumstanțelor, prevăzute de art. 391 al. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care exclud tragerea la răspundere penală, deoarece a intervenit amnistia, de aceea procesul penal urmează a fi încetat cu liberarea inculpatului de la răspundere penală.

Referitor la cererea depusă de avocatul Ivanov O. în numele părții vătămate Pogreban I., privind retragere a recursului depus de către Pogreban I. (f.d.249), Colegiul lărgit reține, că în conformitate cu prevederile art. 423 Cod de procedură penală, persoanele menționate în art. 421 pot retrage recursul în condițiile art. 407, care se aplică în mod corespunzător.

Potrivit prevederilor art. 421 Cod de procedură penală, raportate la prevederile art. 407 alin.(1) al aceluiași cod, oricare dintre părți își poate retrage recursul declarat. Retragerea trebuie să fie făcută de recurent.

Conform pct. 6 alin. (2) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr.158 din 28.02.2013 cu privire la aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului și al avocatului stagiar, mandatul pe verso trebuie să conțină împuternicirile avocatului.

Colegiul lărgit atestă, că conform mandatului anexat la materialele cauzei penale (f. d. 250) avocatul Ivanov O. a fost împuternicită de către partea vătămată Pogreban I. ca să-i reprezinte interesele, însă pe verso mandatul nu conține expres împuterniciri care acordă dreptul avocatului ca să retragă recursul declarat de către partea vătămată.

Ținând cont de cele constatate, Colegiul lărgit conchide, că cererea depusă de avocatul Ivanov O. în numele părții vătămate Pogreban I., privind retragere a recursului depus de către Pogreban I. nu poate fi admisă ținând cont de faptul că avocatul nu dispune de dreptul ca să retragă recursul declarat de către partea vătămată.

Reieșind din cele sus menționate, Colegiul lărgit concluzionează, că recursul declarat de partea vătămată Pogreban I., urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut prevăzute de art. 429, 430 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de către avocatul Burlacu S. în numele inculpatului urmează a fi admis, casată parțial sentința, și decizia instanței de apel în privința inculpatului, în latura penală, cu pronunțarea hotărârii privind încetarea procesului penal pe învinuirea înaintată lui Harcovei M. în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, conform prevederilor art. 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în

legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

11. În conformitate cu prevederile art. 391 alin. (1) pct.6), 434, 435 alin. (1) pct.1), 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către partea vătămată Pogreban Irina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2016, în cauza penală în privința lui **Harcovei Mihail Xxxxx**.

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Burlacu Silviu, casează parțial sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 13 mai 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2016 în privința lui **Harcovei Mihail Xxxxx**, în latura penală, pronunțând următoarea hotărâre în această parte:

Se dispune încetarea procesului penal pe învinuirea înaintată lui **Harcovei Mihail Xxxxx** în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, conform prevederilor art. 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În rest dispozițiile deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2016, se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **02 martie 2017**.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Petru Moraru